

هو الابهی - ای صراف نقود قلوب در بازار جوهریان، خداوند...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۳۲۵

هو الابهی

ای صراف نقود قلوب در بازار جوهریان، خداوند در قرآن مجید می فرماید و تری الارض هامده فاذا انزلنا علیها الماء اهتزت وربت و انبت من کل زوج بهیج. می فرماید چون نظر به کره خاک در زمان خزان نمائی ملاحظه کنی توده خاک سیاهی و تراب غمناکی بود. نه گلی نه سنبل نه ریحانی نه ضیمرانی نه نسرینی نه یاسمینی نه سبزی نه خرّمی نه طراوتی نه لطافتی، دلبران بوستان را نه صباحتی نه ملاحظتی. چون ابر آذاری و سحاب آذری بیارد و باران رحمت یزدان بریزد و فیض آسمانی برسد و غمام بگرید چمن بخندد و دشت و صحرا زنده گردد. گل و سنبل پرده براندازد، اوراد و ازهار بروید، صحرا و دمن گلبن و گلشن گردد. سرو بیالد قمری بنالد بلبل زاری نماید سنبل گلعداری کند. یعنی چون به نظر دقیق نظر کنی حقائق انسانیّه و کینونات بشریّه پیش از یوم ظهور که فصل خزان ظلمت و احزانست خاک سیاه و تراب بی گیاه را ماند که مرده و پژمرده و افسرده است. چون یوم ظهور گردد و شعله نور برافروزد و لمعه طور چون مصباح هدی در مشکاة کائنات بسوزد ابر رحمت یزدان برخیزد و باران موهبت رحمن درّ و گهر ریزد. فیض قدیم مبذول گردد و نور مبین مشهود شود. اراضی حقائق مستعدّه مستفیض گردد. بقعه مبارکه نفوس زکیّه سبز و خرّم شود. گل های عرفان بروید و سنبل و ریحان ایقان برقع برافکنند. سلطان ورد بر سریر سلطنت جالس شود. سرو جویبار عنایت به طراوت بی مثال بخرامد و انواع گل ها و ریاحین های کمالات در حقیقت انسان آشکار گردد. شقائق حقائق جلوه نماید و نسرین یقین بشکفد و ضیمران اطمینان پرده بدرد و کینونات مقدّسه از این فیض شدید و فضل عظیم خلعت جدید بپوشد و

ORIGINAL

AUDIO

به صفات مقدّسه رحمانیّه در عرصه وجود مشهود گردد، فطوبی للفائزین و بشری للواصلین و الحمد لله ربّ
العالمین. ع ع